

pensionován, státním úředníkem v Bolzanu a tedy v místě tom, jež smlouvou mírovou bylo přiděleno Itálii, měl podle § 10 zák. z 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. ve znění novely č. 222 z r. 1896 ř. z. právo domovské; mohl by tudíž z předpisu § 11 zák. č. 236/1919, vyvozovati právem své státní občanství čsl. jen tehdy, kdyby přímo před tím, než domovského práva nabyl v Bolzanu, byl býval domovsky příslušel do některé obce v území republiky Čsl. Tento předpoklad však u st-le dán není, neboť jak sám ve stížnosti přiznává měl před přeložením do Bolzana své úřední sídlo a také domovské právo ve Windischgarstenu (Horních Rakousích), tedy nikoli v některé obci na území čsl. Jest tedy nař. rozhodnutí zákonem odůvodněno také pokud st-le neuznalo za státního občana čsl. na základě § 11 úst. zák. č. 236/20. — —

Č. 4090.

Učitelstvo: * Není podmínkou zápočtu podle závěrečné věty § 7 zák. č. 470/1919, aby doba učitelské praxe, která se započítává, jakoby byla praxe započala od prvního dne měsíce následujícího po výkonu zkoušky učitelské dospělosti, skutečně byla absolvována.

(Nález ze dne 6. listopadu 1924 č. 19.202.)

Věc: Viktor Th. v Z. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o určení počátku služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l vykonal dne 22. června 1915 zkoušku učitelské dospělosti a nastoupil dnem 16. září 1915 službu na brněnských městských školách jakožto prozatímní učitel. Teprve později povolán byl do aktivní služby vojenské, kterouž mu bylo zabráněno vykonati zkoušku učitelské způsobilosti v listopadu 1917. Vykonal ji teprve v červnu 1919, a vysvědčení o ní bylo podle § 7. zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb. datováno na listopad 1917. Když při propočtení služební doby podle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., provedeném dne 1. dubna 1922, st-li nebyla započtena doba ode dne 22. června do 16. září 1915, zažádal dne 4. května 1922 u mor. zšr-y o započtení již ode dne 1. července 1915, odvolávaje se na ustanovení svrchu cit. § 7, podle něhož učitelským osobám, jejichž vysvědčení učitelské způsobilosti bylo anti-datováno, sluší čítati služební dobu od prvního dne měsíce následujícího po vykonání zkoušky učitelské dospělosti.

Zšr dorozuměvši se s zv-em uvedenou žádost — za přípočet prázdninových měsíců července a srpna 1915 do celkové služby — zamítla, ježto není zákonem odůvodněna, neboť žadatel ještě před službou válečnou zkoušku zralosti pravidelně složil dne 22. června 1915 a nastoupil školní službu dne 16. září 1915, z čehož následuje, že nemůže nárok odvozovati z § 1, zák. č. 470/1919.

Další st-lovo odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím jakožto neodůvodněné, ježto nejde v daném případě ani o dobu vojenské služby, ani školské praxe, takže nelze požadavek st-lův oprávnění o ustanovení § 7 zák. č. 470/1919.

O stížnosti uvážil nss:

Stížnost namítá, že nař. rozhodnutí porušuje onu normu svrchu cit. § 7, podle které učitelským osobám, jejichž vysvědčení učitelské způsobilosti bylo antidatováno, sluší čítati služební dobu od prvního dne měsíce následujícího po vykonání zkoušky učitelské dospělosti; jediná zákonná podmínka tohoto zápočtu — antidatování vysvědčení — jest v daném případě splněna, a požaduje-li úřad dalších podmínek, jež prý jsou nesplněny, činí tak libovolně a v rozporu se zákonem. Ostatně zšř za souhlasu min. škol. vydala k zák. č. 222/1920 výnos ze 16. prosince 1921 č. 47.000, kdež ve hlavě B, odd. I., b 1, odst. 3. doslovně se ustanovuje, že oněm učitelům, jímž po rozumu § 7 zák. č. 470/1919 bylo vysvědčení učitelské způsobilosti datováno se zpětnou platností, čítá se počáteční služba od prvního dne měsíce, následujícího po vykonání zkoušky učitelské dospělosti. Tento publikovaný výnos stal se součástí platného práva veřejného.

Na sporu jest tu jedině výklad právní normy závěrečné věty § 7 zák. č. 470/1919, která zřejmě vztahuje se na st-le, jakožto učitele, kterému podle první věty tohoto § bylo antidatováno vysvědčení učitelské způsobilosti. Podle závěrečné věty cit. § 7 dlužno započítati všechna léta vojenské služby i dosavadní školské praxe do služebního postupu podle zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. tak, jako kdyby byl učitel nastoupil službu prvního dne měsíce, následujícího po výkonu zkoušky dospělosti. Úřad tuto normu vykládá v ten rozum, jakoby bylo lze započísti jen takový čas, po který reflektant skutečně sloužil buď u vojska aneb ve školství. Nss nesdílí tohoto právního stanoviska a jest totožného názoru jako stížnost, totiž že jakožto vojenská služba a dosavadní školská praxe čítá se — za ostatně daných podmínek, o které tu není sporu — veškeren čas počínajíc prvním dnem měsíce po vykonání zkoušky dospělosti následujícího, při čemž nezáleží na tom, jak reflektant právě ztrávil určité díly té doby, zejména připadlo-li snad něco z ní na školské prázdniny. Vzhledem ke zcela jasnému znění § 7 cit. zák. nelze přihlížeti k okolnosti, že jde o výhodu, která zhusta není vyvážena časovou ztrátou, kterou dotyčná učitelská osoba poměry válečnými utrpěla. Ostatně by jinaký výklad vedl k důsledku, že by obrat »tak jakoby etc.« neměl vůbec významu. — — —

Č. 4091.

Učitelstvo. — Veřejní zaměstnanci: * Nárok na diety podle usnesení ministerské rady z 19. července 1919 není vyloučen již tím, že státní zaměstnanec (učitel národní školy) není ženat.

(Nález ze dne 6. listopadu 1924 č. 19.203.)

Prejudikatura: Boh. 3862 adm.

Věc: Viktor Th. v Z. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o diety.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.